

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Stakkels Louis!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich04-shoot-idm140011519348848.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

"Næste Morgen bragte os vor kjere gamle Præst fra Rougemont - en sand Trøster for os, en modig Vejviser paa den blodige Bane, hvis Betrædelse forestod os ethvert Øjeblik. Han opdagede snart Forholdet imellem *Annette* og mig, og saae tillige, at min Fader billigede det. "Hr. Captain!" sagde han en Dag til mig, "De og *Annette* elske hverandre; deres Kjerlighed er reen, thi dens Maal ligger i Aandernes Land; men lad den allerede her vorde helliget ved Religionens Sacramente! Lad mig forene dem ved Kirkens velsignede Baand - ikke som Elsker og Elskerinde; men som Mand og Kvinde skulle de da træde for den Allerhøjstes Dommertrone!" Denne Tanke, som hidtil endnu ikke var faldet mig ind, vakte de heftigste Følelser i min Sjæl: *Annette* min Hustru - og dog for mig reen, hellig som en Engel, som en forklaret Aand - denne Forestilling havde noget sødt, ophøjet Sværmerisk; men - vilde ikke denne inderligere Forening gjøre Døden bittere? og om nu denne fordrede kun Een af os? om den Anden muligen skulde vorde frikjendt? Dog mine Tvivl forsvandt alle i det henrykkende Haab: at kunne kalde *Annette* min Hustrue - om endog kun een eneste Dag. Vi talte med min Fader: han gik snart 150 over til vor ærværdige Vens Anskuelse. Vi talte med *Annette*: hun vægrede sig, hun fremkom med een Indvending efter den anden; hun vilde endog heri see noget Formasteligt, en Slags Trods mod det urandsagelige Forsyn, hvis Styrelse ikke syntes at tillade os nogen nærmere Forening i dette Liv. Men hvorlænge kunde hun vel modstaae Præstens Forestillinger og Elskerens Bønner? Vi bleve viede saa kirkeligt, som det i et Fængsel lod sig gjøre. Acten foregik i den fælleds Forsamlingsaal, og alle vore Medfangne ønskede os tillykke, og viiste en Glæde, som om vi havde befundet os i fuldkommen Frihed; og denne Dødens Forgaard gjenlød af et Gildelaugs muntre Larmen. "Ret Broder!" raabte en fordums Krigscammerat til mig, "hold Du kun Døden for Nar, og stjæl fra den graadige Knokkelmand enhver Glæde, som Livet endnu har tilovers for Dig!" Min Fader befriede nogle af de Louisd'orer, som skjulte sig mellem hans Skoesaaler, og et festligt Maaltid - Overflod af Mad og Viin - indbød snart alle Fangerne til en Nydelse, der - for sex af dem var den sidste."